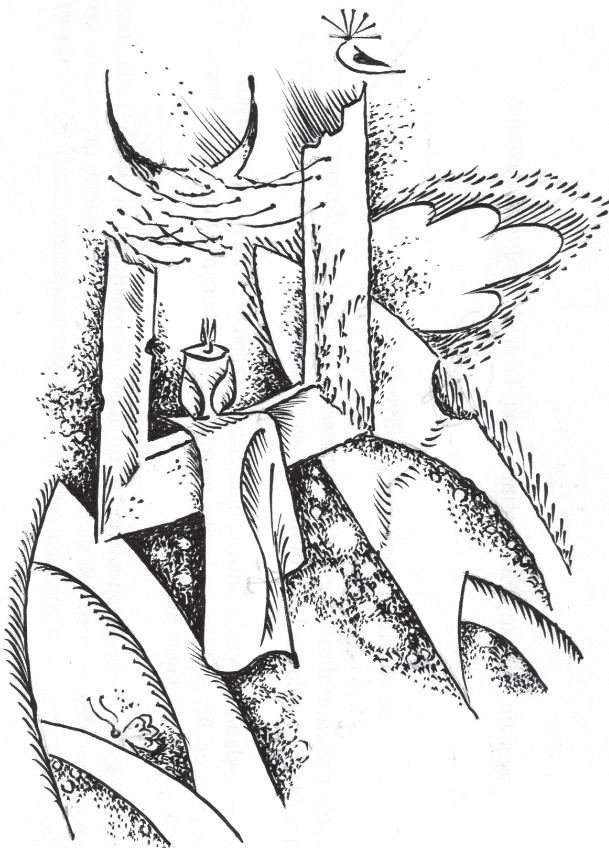

Abbas SƏHHƏT

VƏTƏN

Könlümün sevgili məhbubu mənim,
Vətənimdir, vətənimdir, vətənim.

Məni xəlg eyləmiş əvvəlcə Xuda,
Sonra vermiş vətənim nəşvü-nüma.

Vətənim verdi mənə nanü-nəmək,
Vətəni, mənə, unutmaq nə demək?!

Anadır hər kişiye öz vətəni,
Bəsləyib sinəsi üstündə onu.

Südüdür kim, dolanıb qanımla olub,
O, mənim sevgili- cananımla olub.

Saxlaram gözlərim üstə onu mən,
Öləm, əldən əgər getsə vətən.

Vətənin neməti nisyan olmaz,
Naxələflər ona qurban olmaz.

Vətən əcdadımızın mədfənidir,
Vətən övladımızın məskənidir.

Vətənin sevməyən insan olmaz,
Olsa, ol şəxsə vicdan olmaz!